

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 25796-01-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לפני:

כב' השופט מנחם פינקלשטיין, אב"ד
כב' השופטת ליאורה ברודי
כב' השופט רמי אמיר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

[REDACTED]

הנאשם

גזר דין

למען הסר ספק, חל איסור לפרסם את שמות המתלוננות בתיק זה, וכל פרט העלול להביא לזיהוין.

כללי

1. הנאשם, אורי אזריאל, הורשע על פי הודייתו בעבירות, כדלקמן:

אישום ראשון: מעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות או חינוך, לפי סעיף 348(ד) לחוק העונשין, התשלי"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (כנוסחו ביום העבירות) (ריבוי עבירות) – לנוכח הוראות סעיף 354(א)(2) לחוק העונשין; בעילה אסורה בהסכמה לפי סעיף 346(א) לחוק העונשין (כנוסחו ביום העבירות) (ריבוי עבירות) – לנוכח הוראות סעיף 354(א)(2) לחוק העונשין; מעשה סדום, לפי סעיף 347(א) לחוק העונשין (כנוסחו ביום העבירות) (שתי עבירות) – לנוכח הוראות סעיף 354(א)(2) לחוק העונשין.

אישום שני ושלישי: מעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות או חינוך, לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

אישום רביעי: הטרדה מינית, לפי סעיף 5(א) יחד עם סעיף 3(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח – 1998, ומעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות או חינוך, לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

אישום חמישי: מעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות, לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק העונשין.

אישום שישי: מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין (3 עבירות).

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

2. הודייתו של הנאשם היא במסגרת הסדר טיעון, שהושג לאחר שהוחל בשמיעת הראיות (בין היתר העידו שתיים מן המתלוננות). הנאשם חזר בו מן הכפירה, הודה בעובדות כתב האישום שתוקן (בשלישית), והורשע כאמור. הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש. עם זאת רכיב הפיצוי הוסכם, והוא הועמד על סך כולל של 65,000 ש"ח, לכל המתלוננות (בהמשך הוצעה לבית המשפט החלוקה הפנימית בין המתלוננות, המוסכמת על ידי הצדדים).

כתב האישום המתוקן בשלישית

כללי:

3. במהלך השנים 1995 - 2010 היה הנאשם מורה לריקוד, אשר הפעיל חוגים לריקוד בבת ים שפר שונים. במסגרת החוגים היו הנאשם ומדריכים מטעמו מעבירים שיעורי ריקוד לקטינים ולקטינות בגילאים שונים. הנאשם היה דמות בעלת סמכות רבה במסגרת להקות הריקוד, וזכה לכבוד ולהערכה מצד תלמידיו.

4. בתקופה זו נהג הנאשם לבחור קטינות בולטות מבין אלה שהשתתפו בשיעורי הריקוד, להחמיא להן על מראן ויכולת הריקוד שלהן, ולתת להן יחס מועדף בקבוצת הריקוד.

5. בנוסף, היה הנאשם מציע לקטינות אלה לרקוד ריקוד סולו שכונה "מחול האהבה", המיועד לזוג – רקדן ורקדנית. בזמן החזרות רקד הנאשם עם הקטינות (במקום שהן תרקודנה עם קטין בן גילן). באותן נסיבות, ביצע הנאשם מעשים מגוינים בקטינות, תוך שהציג להן מצג שווא לפיו מעשיו מהווים חלק מהריקוד עצמו.

6. בנוסף, ניצל הנאשם את מעמדו וסמכותו כלפי המתלוננות ואת מערכת היחסים המיוחדת שהתפתחה בינו לבינן בשל יחסו המועדף כלפיהן, כדי לבצע בחלק מהן מעשים מיניים נוספים.

אישום ראשון:

7. בין השנים 1995 - 1996 הייתה ש.י., קטינה ילידת 26.2.81, חברה בלהקת המחול בבית הספר בו למדה ותלמידתו של הנאשם. הנאשם היה אז כבן 29 – 30 שנה, נשוי ואב לילדים, והמתלוננת הייתה כבת 14 – 15 שנים.

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 25796-01-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

8. לאחר שהנאשם סיים להעביר את השיעורים בלהקת המחול, נשאר בגפו עם ש.י., ובאותן נסיבות הוא לימד אותה ריקודים נוספים. בין השניים התפתחה קירבה, והם נהגו להיפגש ולשוחח בטלפון, כאשר ש.י. פיתחה רגשות כלפי הנאשם.
9. עובר ליום 24.10.95 לימד הנאשם את ש.י. את צעדי הריקוד של מחול האהבה, ובשלב מסוים הוא נצמד בחוזקה לגופה, באופן שבו האגן שלו היה צמוד לאגן של ש.י., והדבר גרם לה לכאב. הנאשם עשה כן תוך יצירת מצג שווא כלפי ש.י., לפיו תנוחה זו היא חלק מהריקוד.
10. ביום 24.10.95, במהלך ריקוד, הורה הנאשם לש.י. לפתוח את פיה, ואז הכניס לתוכו את לשונו, באומרו לה כי זה חלק מהריקוד.
11. ביום 29.11.95 ביקש הנאשם מש.י. להישאר לאחר שיעור הריקוד של הלהקה, ואז הסיעה ברכבו, כשהוא טוען בפניה שבכוונתו להחזירה לביתה. תחת זאת נסע למקום מבודד במגרש חנייה בסמוך לחוף הים. הנאשם שוחח עם ש.י., ובשלב מסוים עבר אל המושב בו היא יושבת, התיישב על ברכיה, והחל לנשקה בפיה. לאחר מכן, ביקש הנאשם מש.י. לעבור למושב האחורי של הרכב, ושם השכיבה על גבה, הפשיטה ממכנסיה ותחתוניה, והחל ללקק את איבר מינה. בשלב מסוים התפשט הנאשם מבגדיו, שכב על ש.י., והחל לחכך את איבר מינו באיבר מינה, עד שהגיע לסיפוקו על בטנה.
12. למחרת בערב, לקח הנאשם את ש.י. ברכבו לאותו מקום, החל לנשקה, והשניים עברו למושב האחורי של הרכב, אז השכיב הנאשם את ש.י. על גבה, ורכן מעליה בעודו לבוש. הנאשם התחכך בגופה של ש.י. עד הגיעו לסיפוקו.
13. בתאריכים 3.12.95, 10.12.95, 17.12.95, 28.12.95 ו-9.1.96 הסיע הנאשם את ש.י. ברכבו למקום מבודד, ושם השכיבה במושב האחורי של הרכב. במקרים אלו, הפשיט הנאשם את ש.י. מבגדיה, התפשט מבגדיו, נישק את ש.י. בפיה, גהר מעליה, חיכך את איבר מינו באיבר מינה ללא חדירה, והגיע לסיפוקו על בטנה.
14. בחודש ינואר 1996, לאחר המעשים האמורים לעיל ועובר ליום 21.1.96, הסיע הנאשם את ש.י. ברכבו למקום מבודד, והשכיב אותה במושב האחורי של הרכב. הנאשם הפשיט את ש.י. מבגדיה, התפשט מבגדיו, וגהר מעליה. לאחר מכן, אחז הנאשם את איבר מינו והחדיר את קצהו לאיבר מינה של ש.י.. הדבר גרם לש.י. לכאב עז והיא צעקה ובכתה, וביקשה

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 25796-01-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- מהנאשם שיחדל ממעשיו. זמן קצר לאחר מכן, הגיע הנאשם לסיפוק על בטנה של ש.י.. לאחר מכן, כשחזרה הביתה, גילתה ש.י. כי מעשי הנאשם גרמו לה לדימום מאיבר מינה.
15. בתאריכים 21.1.96, 28.1.96, 8.2.96 ובמועדים נוספים, הסיע הנאשם את ש.י. ברכבו למקום מבודד, שם השכיבה במושב האחורי של הרכב. במקרים אלו היה הנאשם מפשיט את ש.י. מבגדיה, מתפשט מבגדיו, מנשק את ש.י. בפיה, גוהר מעליה, מחכך את איבר מינו באיבר מינה ללא חדירה, ומגיע לסיפוקו על בטנה. במהלך המקרים הללו ובמקרים נוספים, ניסה הנאשם לשכנע את ש.י. לקיים איתו יחסי מין מלאים, באומרו לה כי הוא אוהב אותה וכי הוא רוצה שהמאורע יהיה מיוחד עבורה. לבסוף, התרצתה ש.י., ובשל רגשותיה כלפי הנאשם, הסכימה לבקשותיו.
16. בתאריכים 17.2.96, 25.3.96 ו- 2.4.96, הסיע הנאשם את ש.י. ברכבו. בהמשך, עבר עמה למושב האחורי, הפשיט אותה מבגדיה, התפשט מבגדיו, והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. לאחר מכן, הגיע לסיפוקו על בטנה.
17. בתאריך 5.4.96, בעת שלהקת המחול שהתה בטבריה לצורך הופעות, הגיעה ש.י. לחדרו של הנאשם במלון. הנאשם וש.י. התקלחו יחדיו, ובזמן המקלחת החדיר הנאשם את איבר מינו לאיבר מינה. בסופו של המעשה, הגיע הנאשם לסיפוקו מחוץ לאיבר מינה של ש.י..
18. בשני מועדים הסיע הנאשם את ש.י. ברכבו למקום מבודד באופן דומה למקרים המתוארים לעיל. ש.י. והנאשם שהו במושב האחורי של הרכב, והוא הפשיט אותה מבגדיה והתפשט מבגדיו. כאשר כרעה על ארבע, רכן הנאשם מאחורי ש.י. והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה ללא התנגדותה, ובאופן שגרם לה לכאב. לאחר זמן קצר, הגיע הנאשם לסיפוקו על גבה של ש.י.. בשל מעשי הנאשם, נגרמה לש.י. פציעה בפי הטבעת המלווה בדימום.
19. במועד נוסף לקח הנאשם את ש.י. לביתו בעת שאשתו וילדיו לא שהו בו. הנאשם השכיב את ש.י. על מיטתו, והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה.
20. במקרים רבים בהם נפגשו הנאשם וש.י., ליטף הנאשם את חזה של ש.י., ונישק את פטמותיה. במקרים מסוימים החדיר הנאשם את אצבעותיו לאיבר מינה, ובמקרה מסוים חיכך את איבר מינו בין שדיה של ש.י. עד שהגיע לסיפוק.

אישום שני:

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

21. במהלך שנת הלימודים שהחלה בספטמבר 2009, הצטרפה י.ה., קטינה ילידת 8.11.95, שהייתה כבת 15 שנים, לחוג למחול בבית הספר בו למדה, והייתה תלמידתו של הנאשם.
22. הנאשם נתן ל.ה. יחס מועדף בלהקת הריקוד, ובמשך הזמן התפתח ביניהם קשר טלפוני הדוק. הנאשם גרם ל.ה. להבין כי הוא מאוהב בה, וכי היא מיוחדת עבורו, והיא פיתחה כלפיו רגשות.
23. בסביבות חודש יולי 2010, נפגש הנאשם עם י.ה. בשעת ערב בבית הספר, כדי לבצע חזרות ל"מחול האהבה". במסגרת החזרה, הצמיד הנאשם את י.ה. לגופו ואחז בישבנה באופן בו היא הרגישה את איבר מינו נוגע בגופה, כשהוא טוען בפניה טענת כזב לפיה תנועות אלו מהוות חלק מהריקוד.
24. מספר ימים לאחר מכן, הגיעה י.ה. עם חברתה ל.כ. לפגישה עם הנאשם, לצורך המשך החזרות. בתום החזרה הסיע הנאשם את י.ה. ול.כ. ברכבו. לאחר שהוריד את ל.כ. בביתה, המשיך בנסיעה עם י.ה., ובמהלך הנסיעה עצר את רכבו בצד הדרך, ואמר לה שיש לו רגשות כלפיה, וכי היא מיוחדת בשבילו. הנאשם נשכב מעל י.ה., הכניס את ידו אל מתחת לחולצתה ונגע בחזה. בהמשך, נגע הנאשם באיבר מינה, והחדיר אצבעותיו אליו. בשלב מסוים, אמרה י.ה. לנאשם כי היא אינה מעוניינת במעשיו, והוא חדל מהם.
25. עובר לחודש יולי 2010, לקח הנאשם את י.ה. ברכבו, ואמר לה כי לא יעשה לה משהו בכוח וכי אין לה מפני מה לדאוג. בהמשך, חיבק אותה ונישק אותה בפיה, נגע בגופה, והחדיר אצבעות לאיבר מינה. בשלב מסוים, החלה י.ה. לבכות, ורק אז חדל הנאשם ממעשיו.
26. בנובמבר 2010, באחת הכיתות בבית הספר, הצמיד הנאשם את י.ה. לקיר, הוריד את מכנסיה ותחתוניה ונותר בתחתוניה בלבד. הנאשם נישק את י.ה. בחזה, ונגע באיבר מינה. בהמשך, התחכך עם גופו בגופה באופן בו י.ה. חשה את איבר מינו נוגע בה, ושוב החדיר הנאשם אצבעותיו לאיבר מינה. בשלב זה, החלה י.ה. ללבוש חזרה את מכנסיה, אך הנאשם אמר לה להמתין, וכשחזרה וניסתה ללבוש את מכנסיה פעם נוספת, הוא אמר לה שאם תצא מהכיתה, תסולק מהלהקה והוא ינתק עמה את הקשר.
27. בתאריכים 3.12.10 – 5.12.10 שהו חברי הלהקה, לרבות הנאשם וי.ה., במלון באילת לשם השתתפות בכנס מחול ארצי. ביום 4.12.10, לבקשת הנאשם, נכנסה י.ה. לחדרו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

הנאשם אמר ל.ה. כי הוא אוהב אותה וכי לא יעשה לה דבר בכוח. בהמשך, חיבק אותה והתרגז על כך שהיא לא חיבקה אותו בחזרה. י.ה. נבהלה, ואמרה כי הוא חשוב לה, אך זה "לא מתאים לה". אז הצמיד הנאשם את י.ה. לקיר, ונגע בחזה ובאיבר מינה. י.ה. החלה לבכות, ובשלב זה חדל הנאשם ממעשיו.

אישום שלישי:

28. החל משנת 2007, השתתפה ש.ד., קטינה, ילידת 3.7.95, בחוג למחול בבית הספר בו למדה, והייתה תלמידתו של הנאשם, וכן הוא מינה אותה כמדריכה בלהקת הריקוד.

29. בסוף שנת 2008, עת הייתה ש.ד. בת 13 שנים, נפגש איתה הנאשם בבית ספר בו היא הדריכה, במטרה לבצע חזרות ל"מחול האהבה". במסגרת החזרה, הצמיד הנאשם את גופו לגופה של ש.ד. ונגע בישבנה פעמים רבות, כשהוא טוען בפניה טענת כזב לפיה תנועות אלה מהוות חלק מהריקוד.

30. במהלך השנים 2008 – 2009, במספר מועדים, לאחר סיום שיעור או הדרכה, היה הנאשם מחבק את ש.ד. ומנשק אותה, תחילה בלחייה ולבסוף בפיה.

אישום רביעי:

31. ר.ש., קטינה ילידת 30.1.95, השתתפה בחוג למחול בבית הספר בו למדה, הייתה מדריכה בלהקת הריקוד, וזכתה ליחס מועדף מצד הנאשם.

32. בשנת 2009, בעת ש.ר.ש. הייתה כבת 14.5 שנים, במסגרת חזרה ל"מחול האהבה", פנה הנאשם לר.ש. באמירות רבות בעלות אופי מיני. כמו כן אמר לה לשמור את דבריו אלה בינה לבינו ולא לספרם לאחרים.

33. כחודש לאחר מכן, נפגש הנאשם עם ר.ש. בבית ספר, לצורך עריכת חזרה לריקוד. במסגרת החזרה, ובעת שרגלה של ר.ש. הייתה באוויר כחלק מהריקוד, אחז הנאשם בר.ש. בגבה כשהוא מאחוריה. ר.ש. ניסתה להתנגד ופנתה לנאשם באמרה "מה אתה עושה?", אך הוא המשיך ואחז בה ואמר לה לא לדאוג ושהכל בסדר. הנאשם הכניס את ידו מתחת לגופייה של ר.ש. והוציא את הגופייה ממכנסיה, נגע בגופה מתחת לגופייתה, "עלה" עם ידו לעבר

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

החזיה, וניסה להכניס את ידו מתחת לחזייתה. כל אותה עת היה הנאשם צמוד בגופו לגופה של ר.ש., וחדל ממעשיו רק כאשר הגיעה חברתה למקום.
34. לאחר מספר שבועות, במסגרת חזרה, הנחה הנאשם את ר.ש. לשבת על ברכיה בפישוק, והתיישב מולה על ברכיו. הנאשם נצמד אל ר.ש., חיבק אותה, אמר לה לחבקו והוסיף והחמיא לה על ריחה הטוב. בהמשך, הניח הנאשם את ידיו על ישבנה וצבט אותה. ר.ש. התנגדה למעשיו, אך הנאשם טען בפניה כי מדובר בחלק מהריקוד. בהמשך, אחז בישבנה של ר.ש. והתחכך בגופה, בעוד איבר מינו בזקפה. ר.ש. החלה לרעוד והנאשם שאל אותה "למה את רועדת?", והמשיך להתחכך בגופה חרף בקשותיה כי יחדל ממעשיו. ר.ש. ניסתה להתנגד למעשיו ולקום, אך הנאשם חדל ממעשיו רק כאשר מדריכים אחרים הגיעו למקום ודפקו בדלת.

אישום חמישי:

35. החל משנת 2007 לערך השתתפה ד.ז., קטינה, ילידת 1.10.95, בחוג למחול בהדרכת הנאשם.

36. בסוף שנת 2008, כשהייתה ד.ז. כבת 13 שנים, נפגש עמה הנאשם בבית ספרה, כדי לבצע חזרה לריקוד. במסגרת החזרה, הרימה ד.ז. את רגלה והניחה אותה על כתפו של הנאשם שעמד מולה, ואז הוא חיבק אותה בגבה והצמיד אותה לגופו עד שחשה באיבר מינו נוגע בה מבעד לבגדיה. בהמשך, אמר לה הנאשם כי הוא שכח את תנועות הריקוד, והיא התרחקה ממנו. לאחר מכן, במסגרת החזרה, שב והצמיד את ד.ז. אליו עוד מספר פעמים.

אישום שישי:

37. בשנים 2009 – 2010 השתתפה ל.מ., קטינה ילידת 22.6.94, כזמרת בלהקת "צעירי ערד". בחודשי הקיץ של שנת 2009, כשהייתה כבת 15 שנים, שהתה ל.מ. בגרמניה עם להקת הזמר, לצורך הופעות, כאשר גם להקת הריקוד של הנאשם שהתה באותו מקום. באותן נסיבות הכיר הנאשם את ל.מ.

38. בחודש ספטמבר 2009, כאשר החל הנאשם להדריך קבוצות ריקוד בערד, פגש שוב בל.מ. מעת לעת, ובשלב מסוים אמר לה כי תהיה צמודה אליו ותעבוד איתו. בהמשך, נוצר בין ל.מ. לבין הנאשם קשר, במסגרתו הם שוחחו לעיתים קרובות. הנאשם גם נהג לשלוח לל.מ. מסרונים אישיים שלא בענייני העבודה, ביקש ממנה שתהיה בת זוגו, ואמר לה שכאשר

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

תהיה בת 17 "זה יהיה כבר חוקי". ל.מ. בטחה בנאשם וראתה בו דמות סמכותית עבודה, אך הבהירה לו כי אינה מעוניינת ביותר מיחסי עבודה עמו.

39. בחודש אוקטובר 2009, ביקש הנאשם מ.ל.מ. להצטרף אליו לנסיעה. במהלך הנסיעה אחז הנאשם בידה ולא איפשר לה להשתחרר מאחיזתו. בשלב מסוים, עצר הנאשם את רכבו, חיבק אותה והתקרב אליה במטרה לנשקה בשפתיה, אך היא הסיטה את ראשה ממנו.

40. במועד מאוחר יותר, באולם הספורט בבית ספר, קרא הנאשם ל.מ. לחדר צדדי, שם אמר לה כי היא יפה, סקסית ושיש בה משהו שאין לאחרות, וביקש שתהיה עמו ביחד. ל.מ. השיבה לו כי היא אינה מעוניינת בכך. הנאשם אמר לה שתבוא אליו ושלא תדאג, ומשלא נענתה לבקשתו, משך אותה בידיה והושיבה על רגליו, ואולם ל.מ. קמה ועברה לשבת על כסא ממול. אז ניגש אליה הנאשם, חיבק אותה וניסה לנשקה, אך היא הסיטה את ראשה ממנו.

41. בחודש יולי 2010, במסגרת הופעה של להקת המחול, פגש הנאשם ב.ל.מ. הנאשם קרא לה לגשת עמו לחדר ההלבשה, ושם לפתע נישק אותה בשפתיה. בתגובה אמרה לו ל.מ. כי היא אינה מעוניינת בו.

ראיות ההגנה לעונש

42. אשתו של הנאשם - נישאה לו לפני כ-20 שנים, ונולדו להם ארבעה ילדים. גב' אזריאל סיפרה על אודות נסיבות חייו הקשות של הנאשם: הנאשם גדל במשפחה קשת יום, בשכונת מצוקה, ואף על פי כן שירת בצבא כקצין, למד לימודים אקדמאיים והקים עסק משגשג של בית ספר לריקוד וחוגי ספורט. בנוסף לדאגה שגילה הנאשם כלפי ילדיו, הוא סייע בגידול ילדים ממשפחות מצוקה בביתו. כן סיפרה כי כששב הנאשם לבית, לאחר מעצרו, היה סגור, שבור ומכונס בעצמו, ולא הבין את הפסול במעשיו. היא החליטה לתמוך בו, וכך גם עשו ילדיו. רק לאחר שהחל הנאשם בהליך הטיפול, הוא הבין את הפסול שבמעשיו, וכן את הכאב והצער שגרם למשפחתו ולמתלוננות, והוא קיבל אחריות על מעשיו.

43. רחל לביא: אחותו של הנאשם - סיפרה בבכי על נסיבות חייו הקשות של הנאשם: חמישה מאחיהם נפטרו ממחלה קשה, ואביהם נפטר אף הוא. אחיהם שנותר בחיים חולה בסרטן ומקבל טיפולים.

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 25796-01-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

44. איריס לונדון: הייתה רקדנית ומדריכה בלהקת המחול של הנאשם. גב' לונדון העידה כי הנאשם סייע לה ולמשפחתה, בעיקר בעת שאמה חלתה במחלה קשה. כמו כן סיפרה על תרומתו של הנאשם לקהילה, בפרט בתחום הריקוד.
45. שרית כהן-זאדה: הייתה רקדנית ומדריכה בלהקת המחול של הנאשם. היא העידה שהנאשם תמך ועזר לה מבחינה אישית וכלכלית.
46. מאיר גבאי: היה נער שגדל בשכונת מצוקה, והגיע ללהקת המחול של הנאשם במסגרת פרויקט שיקום שכונות והצלת נוער בסיכון, אותו יזם הנאשם. הנאשם סייע לו, חינך אותו לאהבת המדינה והזולת, ובזכותו הוא הצליח לשקם את חייו, לשרת בצבא ולסיים לימודים אקדמאיים. כן סיפר שבמהלך משפטו של הנאשם, לאחר שהנאשם החל בטיפול, הוא החל בתהליך הפנמה, הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו.
47. נורית ברקו: עבדה כסגנית מנהל בבית ספר באשקלון. בבית הספר ערך הנאשם אירועים עבור התלמידים. כמו כן בנותיה רקדו בלהקתו של הנאשם. היא העידה שהנאשם סייע למשפחות בעת מצוקה, ופטר מתשלום עבור החוג ילדים שהיו במצוקה כלכלית.
48. קרינה גרונספן: הייתה רקדנית בלהקה שבאה משכונת מצוקה. היא סיפרה שהנאשם תמך בה, וסייע לה ללכת בדרך הישר.
49. ליאת מנשקו (הוגש מכתב): הייתה רקדנית ומדריכה בלהקת המחול של הנאשם. הנאשם ניהל את הלהקה בצורה מקצועית, וזכה להערכה רבה. הנאשם עזר לחברי הלהקה הן בתחום האישי והן בתחום הכלכלי. כן דאג לפרנסת הרקדנים, מעוטי היכולת. בעקבות פרסום הפרשה, נפגע שמו הטוב של הנאשם.
50. מסמכים נוספים: בין היתר, על אודות פעילותו החיובית של הנאשם בתחום המחול, תפקודו בצה"ל ותרומתו לקהילה.

תסקירי שירות המבחן

51. הנאשם הוא כבן 44 שנים, ללא עבר פלילי, נשוי ואב לארבעה קטינים.

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

52. בתסקיר פורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, הקשורים לאובדן בני משפחה עקב מחלות קשות (עמ' 1 לתסקיר מיום 10.5.12, פסקה 3).
53. הנאשם שירת כקצין בהנדסה קרבית, והוא בוגר תואר ראשון בחינוך, ועד למעצרו הוא עסק בתחום המחול, בו פעל רבות – היה מנהל אומנותי של להקת מחול.
54. יחסו של הנאשם לעבירה – הנאשם הודה בביצוע העבירות, והביע בושה עמוקה וחרטה על הנזק שגרם למתלוננות. הוא מצוי בתחילתו של תהליך בדיקה מעמיק ובחינת התנהגותו הפוגענית כלפי המתלוננות.
55. הנאשם דיווח כי לדידו היה הליך המעצר חוויה טראומתית, הוא הביע חרדה עמוקה וחשש מתוצאות ההליך המשפטי והשפעותיו על משפחתו.
56. הליך טיפולי - לאחר שהנאשם שוחרר בתנאים, הוא השתלב במסגרת "התחלה חדשה" – מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסייה עוברי חוק, בקבוצה ייעודית לעברייני מין. לצד זה השתתף בטיפול פרטני. הנאשם שיתף פעולה בהליך הטיפולי וגילה מוטיבציה גבוהה להבנה עצמית וליצירת שינוי. הנאשם ממשיך את ההליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן, והוא משתף פעולה כנדרש (תסקיר מיום 10.5.12, עמ' 3).
57. נכון להיום, ניכר כי הנאשם מביע רצון לבחון את עצמו באופן מעמיק. לצד עיוותי החשיבה הקיימים, קיים תהליך של בדיקה עצמית והגעה של הנאשם לתובנות באשר להתנהלותו בעבירות. הגורמים המטפלים מעריכים שהנאשם מצוי בראשיתו של תהליך טיפולי ארוך, והוא מגלה נכונות אמיתית לשקם את חייו (תסקיר מיום 24.7.12).
58. שירות המבחן ממליץ אפוא כי הנאשם ישולב במסגרת טיפולית ההולמת את צרכיו, וזאת במסגרת שב"ס (תסקיר מיום 24.7.12).

טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה:

59. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לכל אחת מן המתלוננות. בטיעוניה הדגישה ב"כ המאשימה, בין היתר, את חומרת העבירות שביצע

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

הנאשם, במספר מתלוננות, באופן שיטתי ומתוכנן עד להגשת התלונה נגדו; נסיבות ביצוע העבירות – הנאשם ניצל את מעמדו כמדריך בלהקת הריקוד כדי להתקרב למתלוננות, קידם אותן, נתן להן יחס מועדף, וכך זכה לאמונו. הנאשם ניצל את תמימותן של המתלוננות, את פער הגילאים בינו לביניהן ואת רצון המתלוננות למצוא חן בעיניו; גילן הצעיר של המתלוננות והפגיעה שנגרמה להן, ובין היתר, ההשפלה, הפגיעה הפיזית, שחוותה המתלוננת באישום הראשון, והקושי שלה בניהול אורח חייה, כעולה מעדותה בבית המשפט. לבית המשפט לא הוגשו תסקירי קורבן, בשל עמדת המתלוננות, שלא חפצו לשוב לנושא הפגיעה המינית; הודייתו של הנאשם – זו ניתנה לאחר שנשמעו חלק מהעדויות; הנאשם נמצא עדיין בשלב ראשוני של הפנמת מעשיו, אינו חש אמפתיה כנה כלפי המתלוננות, ועדיין קיימים אצלו עיוותי חשיבה. אומנם עברו של הנאשם נקי, ואולם, היום ידוע כי המעשה הראשון בוצע עוד לפני כ-15 שנה; באשר לפגיעה בשמו של הנאשם – אין לו להלין אלא על עצמו, ואין בכך כדי לייתר את הצורך בענישה המתחייבת מחומרת המעשים שביצע (תפ"ח (ת"א) 1015-09 מדינת ישראל נ' קצב (לא פורסם, 22.3.11)).

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 9816/09 ל**יסק נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 24.6.10): אושר גזר דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו הוטל על המערער עונש של 5 שנות מאסר בגין מעשים מגונים שביצע המערער בקטינה שהתאמנה בחוג בניהולו; ולתפ"ח (חיי) 8784-03-11 **מדינת ישראל נ' אבי פרץ** (לא פורסם, 18.9.11): הוטל על הנאשם עונש של 8 שנות מאסר בגין מעשים מגונים בקטינים. הנאשם היה בעליה של פיצרייה וכן מאמן כדורגל, אחד המתלוננים הועסק בפיצרייה, והיתר התאמנו אצל המערער בקבוצות כדורגל.

ב"כ הנאשם:

60. בטעוניה הדגישה ב"כ הנאשם, בין היתר, את הודייתו של הנאשם, שאומנם ניתנה לאחר שהחלו שמיעת עדויות שתיים מן המתלוננות, אך הוא הודה בעובדות כתב אישום לאחר שזה תוקן באופן משמעותי, וכן הודייתו חסכה עדות של עדים נוספים, לרבות ארבע מתלוננות נוספות.

חומרת העבירות – לאחר תיקון כתב האישום, מדובר ב"רף התחתון" של עבירות המין שאין בצידן עונשי מינימום.

לגבי האישום הראשון - המעשים אינם תולדה של תכנון מוקדם של הנאשם, שנעשו במטרה לפגוע במתלוננת או לנצלה, כי אם בין השניים התפתחה מערכת יחסים רגשית. כמו כן בוצעו המעשים לפני כ-17 שנים.

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 25796-01-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

כל מערכות היחסים בין הנאשם לבין המתלוננות השונות היו אומנם במסגרת יחסי מרות, אך לא נעשו בניגוד לרצון המתלוננות.

היעדר תסקירי קורבן – לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שהמתלוננות סירבו להכנת התסקירים משום שלא רצו להיחשף שוב למעשים, ואף לא הובאו אסמכתאות לכך שהמתלוננות עוברות הליך טיפולי כלשהו.

נסיבות אישיות של הנאשם – מדובר בנאשם בן 44, נשוי ואב לילדים, שירת שירות צבאי מלא וכקצין בקבע. הנאשם ייצג את ישראל בפסטיבלים ותחרויות של להקות מחול. הנאשם תרם רבות לפרט ולקהילה, נסיבותיו האישיות קשות, וכתוצאה מההליך המשפטי, נגדעה הקריירה שלו.

תסקיר שירות המבחן – הנאשם נטל אחריות למעשיו, והחל בקבוצות טיפוליות פסיכו-חינוכיות, והגורמים המטפלים סבורים שהוא בעל מוטיבציה להשתקם ולעבור טיפול. שירות המבחן התרשם שכבר לאחר הטיפול הראשון של הנאשם, הופחתה רמת מסוכנותו.

ב"כ הנאשם הפנתה, בין היתר, לתפ"ח (י-ם) 5037/02 **מדינת ישראל נ' בהט** (לא פורסם, 12.3.03), בגדרו הוטל על הנאשם, רכז בקייטנה, עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין מעשה סדום, ניסיון למעשה סדום ואחת עשרה עבירות של מעשה מגונה; לת"פ (בי"ש) 6239/01 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם, 26.9.04), בגדרו הוטל על הנאשם, מדריך חינוכי של נוער בקיבוץ, ללא עבר פלילי, עונש של 6 חודשי מאסר בגין מעשים מגונים כנגד קטינים ותקיפה; וכן לת"פ (י-ם) 1937/97 **מדינת ישראל נ' אגמון** (לא פורסם, 7.10.99), בגדרו הוטל על הנאשם, מאמן כדורסל, עונש של 9 חודשי מאסר בגין שורה של מעשים מגונים בקטינים אותם אימן.

הנאשם:

61. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, הבין את החומרה שבמעשיו ואת פגיעתו במתלוננות. הנאשם ביקש להמשיך את ההליך הטיפולי אותו החל.

דיון והכרעה

62. בפתח הדברים נציין כי בימים אלה נכנס לתוקפו חוק העונשין (תיקון מספר 113), התשע"ב-2012, שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, שאינו חל על ההליך הנוכחי, שבו ניתנה הכרעת הדין ביום 21.2.12, עובר למועד כניסת החוק לתוקף (10.7.12). ואולם, נפסק על ידי בית המשפט העליון כי לכאורה יש מקום לפסוק ברוח התיקון אף

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בטרם תחולתו הסטטוטורית (ראה ע"פ 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.4.12) (מפי כב' השופט א.רובינשטיין). בין היתר נפסק כי "כוכב הצפון", העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימות: "... ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה ואשם הנאשם, לבין חומרת העונש שיושת עליו. יחס זה מבטא את עיקרון הגמול".

כן נפסק כי המחוקק לא התעלם מיתר יסודות הענישה, כמו הרתעה ושיקום, וכן מן הנסיבות האישיות של הנאשם, אך הבכורה ניתנת לעיקרון ההלימות האמור, המבטא את עיקרון הגמול.

נדגיש כי ב"כ הצדדים לא טענו בפנינו תוך אזכור התיקון לחוק, ואנו נתייחס בגזר הדין לרוח התיקון ועקרונותיו באופן כללי.

מתחם הענישה

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה

63. הערך החברתי המוגן הוא הצורך להגן על שלמות גופם ונפשם של קורבנות פגיעה מינית בכלל, וקטינים בפרט, מניעת ניצול קטינים, בין היתר, במסגרת יחסי מרות, ומניעת הפגיעה בגופם, בכבודם וברוחותם של קטינים הזכאים לילדות תקינה, מבלי שייפגעו פיזית ונפשית (רי למשל ע"פ 7461/05 דדוש נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 3.4.06), ע"פ 1687/93 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 4.10.94), תפ"ח (חי') 8784-03-11 מדינת ישראל נ' פרץ (לא פורסם, 18.9.11) ותפ"ח (תי"א) 1114/05 מדינת ישראל נ' פלדמן (לא פורסם, 28.12.05)).

מידת הפגיעה בערך החברתי

64. בענייננו אומנם לא הוגשו תסקירי קורבנות העבירה, אך זאת אך ורק בשל סירובן של המתלוננות להיחשף שוב לטראומות שחוו. יחד עם זאת, עסקינן במתלוננות צעירות, שרובן פיתחו תלות רגשית בנאשם, והוא ניצל זאת בצורה קשה ומחפירה, אשר פגעה בהן והסבה להן נזק נפשי. שתיים מן המתלוננות העידו, ואחת מהן סיפרה על הפגיעה הפיזית ועל ההשפלה שחוותה, וכן על קשייה לשקם את חייה שנהרסו כתוצאה מפגיעתו המינית של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

מדיניות הענישה הנהוגה

65. פסיקת בית המשפט העליון: בע"פ 10733/08 **גולדבלט נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 17.2.11) – נדון המערער ל-6 שנות מאסר (עונשו הופחת בעקבות קבלה חלקית של הערעור על הכרעת הדין). המערער, ששימש מורה למשחק, הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות אינוס, קבלת דבר במרמה (שתי עבירות), מעשה מגונה (שתי עבירות) ומעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות. באותו מקרה מדובר היה באירועים נקודתיים, בעוד שבעניינינו, בחלק מהאישומים מדובר בריבוי מקרים; בע"פ 1436/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 14.2.11) – נדון המערער, מדריך בחוג אמנות בישיבה, למאסר בפועל למשך 50 חודשים, בגין מעשים מגונים שביצע בקטין, תלמיד ישיבה, בסטודיו לאומנות שהחזיק המערער. ואולם באותו מקרה, מדובר במתלונן אחד, להבדיל מעניינינו שמדובר בשש מתלוננות; ע"פ 7271/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 6.7.10) – נדון המערער, תלמיד ישיבה, למאסר בפועל למשך 7 שנים, בגין מעשה סדום, ניסיון למעשה סדום ומעשים מגונים בקטין שלמד אצל המערער גמרא. אף באותו מקרה מדובר במתלונן אחד; בע"פ 6923/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 20.6.10) – נדון המערער למאסר בפועל למשך 7 שנים, בגין מעשה סדום, מעשה מגונה וניסיון למעשה מגונה, שביצע המערער בקטינים, שפיתה באמצעות תוכי ששיחקו עימו; בע"פ 9816/09 **ליסק נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 24.6.10) – נדון המערער, מנהל מרכז לאילוף כלבים, למאסר בפועל למשך 5 שנים, בגין מעשים מגונים בקטינה שהתאמנה בחוג להולכת כלבים. בשונה ממקרה זה, בעניינינו, מדובר במספר מתלוננות; בע"פ 6851/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 25.3.10) – נדון המערער, שיצר קשרים עם קטינים באינטרנט ונפגש עימם, למאסר בפועל למשך 6 שנים, בגין מעשי סדום, ניסיון למעשה סדום, מעשים מגונים והטרדות מיניות כלפי קטינים וכן החזקת חומר תועבה; בע"פ 9757/05 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם, 8.3.07) – התקבל ערעור המדינה על קולת העונש, והמשיב, איש תחזוקה ואפסנאי במגרש כדורגל, נדון למאסר בפועל למשך 7 שנים, בגין עבירות מין, בין היתר מעשה סדום, שביצע בשלושה קטינים, שאחד מהם אחיין של המשיב ושניים אחרים נהגו לשחק במגרש הכדורגל. באותו עניין, להבדיל מעניינינו, אחד המתלוננים היה בן משפחה; בע"פ 7614/05 **טרפוצניק נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 17.1.07) – עונשו של המערער הופחת ל-6.5 שנות מאסר בפועל, בגין עבירות מין שביצע בקטינים, שהיו במצוקה וחיפשו מקור של חום ותשומת לב שהמערער סיפק להם בעזרת מחשב ששימש כפיתוי ופיתיון למעשים המיניים, ללא הפעלת אלימות; בע"פ 1374/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 10.1.07) – הופחת עונשו של המערער ל-8 שנות מאסר (תקופה הכוללת הפעלת מאסר על תנאי) בגין שתי עבירות של מעשה מגונה במרמה:

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

קיום יחסי מין עם מתלוננים צעירים, בהסכמה שהושגה על יסוד מצג כוזב, כי מדובר בהכנה לצילומים לסרטי פרסומת (למעער עבר פלילי מכביד).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

66. הנאשם ניצל את מעמדו כמנהל הלהקה וכמדריך נערץ על ידי הקטינות. בדרך כלל יצר עימן קשר באופן הדרגתי, תוך ניצול גילן הצעיר, תמימותן ורצונן להצליח בתחום הריקוד ולשאת חן בעיניו, עד כי פיתחו כלפיו רגשות, והדבר נוצל על ידו כדי לפגוע בהן מינית. אומנם לא נעשה שימוש בכוח ואלימות, אך נעשה "שימוש" או ניצול מעמדו של הנאשם והכריזמה שלו. כתב האישום מחזיק שישה אישומים, שבכל אחד מהם מפורטים מעשים קשים וחמורים כלפי כל אחת מן המתלוננות. המעשים נושא האישום הראשון בוצעו לפני כ-17 שנים, ואולם מדובר במעשים חמורים והרסניים אשר התפרסו על פני תקופה, כפי שעולה מעדות המתלוננת באישום זה. אשר לטענת ההגנה, שלפיה הנאשם לא התכוון לפגוע במתלוננת או לנצלה, כי אם בין השניים התפתחה מערכת יחסים רגשית: איננו סבורים כי מדובר בנסיבה אותה יש לזקוף לקולא. האיסור הפלילי נועד, בין היתר, להגן על המתלוננת, שהייתה באותה עת כבת 14 – 15 שנים, מפני קלות דעתה. בין הנאשם למתלוננת היה קיים הפרש גילאים ניכר ומשמעותי, ואף אם הנאשם עצמו פיתח רגש כלפי המתלוננת, הרי שאין בכך כדי לגרוע מחומרת המעשים, שנעשו לאורך תקופה, וגרמו למתלוננת להיחשף לעולם המיני על ידי גבר בוגר, באופן שאינו מותאם לגילה, וכשבאחת ההזדמנויות נגרם לה גם כאב פיזי. לכך יש להוסיף את העובדה כי הנאשם פגע מינית במספר מתלוננות קטינות, כמפורט בכתב האישום. יתר המעשים, המפורטים באישומים האחרים, בוצעו בשנים 2007 – 2009, והופסקו אך ורק בתכוף להגשת התלונה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

67. א. גילו של הנאשם והיותו אב לקטינים.
ב. היעדר עבר פלילי, והעובדה שמדובר במאסרו הראשון.
ג. חשיפת הפרשה הביאה לכך שהנאשם הפסיק את העיסוק בריקוד שהיה גם מרכז חייו וגם מקור פרנסתו. כמו כן המיטה העבירה בושה וקלון על בני המשפחה.
ד. הנאשם היה נתון במעצר כחודש וחצי, ולאחר מכן היה משוחרר בתנאים מגבילים.
ה. נסיבותיו האישיות של הנאשם (כמפורט בתסקיר ובטיעוני ב"כ הנאשם).
ו. תרומתו של הנאשם לפרט ולקהילה, וכן תפקודו התקין במסגרות השונות, לרבות בצה"ל.

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 11-01-25796 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ז. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות נושא האישום הראשון, אם כי בוצעו עבירות מין במהלך כשנתיים עובר למעצרו של הנאשם.
ח. הודייתו של הנאשם, שבצידה חרטה ובושה, והתובנה שהוא מגלה לצורך לקבל טיפול. הודייה זו, שאומנם ניתנה לאחר ששתיים מן המתלוננות העידו, ייתרה את העדת יתר המתלוננות (ארבע במספר) וכן חסכה זמן שיפוטי יקר.
ט. שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ועם הגורמים הטיפוליים, והעובדה שהחל לקבל טיפול בתחום המיני.

68. לאחר שבחנו ושקללנו את כל הנתונים, ובין היתר, העובדה שמדובר במעשים רבים שנעשו במספר מתלוננות, כשלגבי האישום הראשון קיים חלוף זמן; גילן הצעיר של המתלוננות והאמון שהן נתנו בנאשם, אותו ניצל כדי לפגוע בהן מינית לאורך תקופה, וכן יחסי המרות והנזק הנפשי בצד הפגיעה, עברו הנקי של הנאשם, הודייתו, חרטתו, ההליך הטיפולי שהחל לעבור ונסיבותיו האישיות, באנו לכלל מסקנה כי מתחם הענישה בגין כל העבירות הוא בין 5 ל-7 שנות מאסר. בהתחשב בשיקולים האמורים, תוך מתן משקל ודגש, בין היתר, להודייתו של הנאשם, החלטנו לגזור עליו 5 שנות מאסר בפועל.

69. אנו גוזרים על הנאשם את העונשים, כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 5 שנים, בניכוי ימי המעצר מיום 28.12.10 – 10.2.11.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין.

ג. פיצוי למתלוננות:

- למתלוננות באישום הראשון: 30,000 ₪.
- למתלוננת באישום השני: 20,000 ₪.
- למתלוננת באישום השלישי: 5,000 ₪.
- למתלוננת באישום הרביעי: 7,500 ₪.
- למתלוננת באישום החמישי: 3,000 ₪.
- למתלוננת באישום השישי: 3,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בלוד

10 ספטמבר 2012

תפ"ח 25796-01-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

הפיצוי ישולם מתוך הפיקדון שכבר הופקד בקופת בית המשפט (פרטי המתלוננות יימסרו למזכירות על ידי ב"כ המאשימה).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"ג אלול תשע"ב, 10/09/2012 במעמד ב"כ הנאשם וב"כ הצדדים.

רמי אמיר, שופט

ליאורה ברודי, שופטת

מנחם פינקלשטיין, שופט
אב"ד